

Arrest

nr. 100 630 van 9 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 18 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 26 maart 1990 te Lunsar. U behoort tot de Temne etnie en bent christen. U verklaart zich twee jaar geleden tot het christendom te hebben bekeerd, samen met uw zussen. Uw overige familieleden zijn moslims. U bent opgegroeid in uw geboortestad Lunsar waar u eveneens uw lagere school heeft voltooid. Nadien stopte u met school, en hielp u uw familie in het huishouden. Uw vader was de 'Paramount Chief' van de stad en stond tevens aan het hoofd van het lokale Poro-genootschap. Uw vader was tweemaal gehuwd. U had bijgevolg, naast een jongere broer en twee zussen, ook een oudere stiefbroer en een jongere stiefzus.

Toen uw oudste zus huwde, trok deze naar Freetown. Ook uw jongere zus ging mee naar Freetown. U bleef steeds in Lunsar wonen. In 2010 kwam uw jongere broer M. (...) om het leven. Uw vader had een geheime kamer in jullie woning – die hij af en toe gebruikte in het kader van zijn Poro-activiteiten – waarin jullie niet mochten komen. Uw jongere broer deed dit op een dag toch, en, nadat jullie een schreeuw hoorden, vonden jullie zijn levenloze lichaam in de geheime kamer van uw vader. Uw broer overleed op 24 februari 2011. In 2010 had u zich al tot het christendom bekeerd omdat u zich wilde afzetten tegen de duivelse praktijken van uw vader in zijn rol als hoofd van het Poro-genootschap. Op 3 juni 2012 overleed uw vader echter plotseling. Jullie vonden hem die ochtend verlamd in de familiewoning en niet veel later stierf hij. Aangezien hij Poro-lid was diende uw vader volgens een welbepaalde ceremonie met bijhorende rituelen begraven worden. U, als niet-Poro, mocht deze ceremonie niet bijwonen. Uiteindelijk werd uw vader begraven aan de achterzijde van jullie woning. Uw oudere stiefbroer volgde kort na de begrafenis van uw vader uw vader op als 'Paramount Chief'. Niet veel later werd ook u aangesproken door drie vooraanstaande Poro-leden en uw oudere stiefbroer met de vraag, of de mededeling, dat u uw vader diende op te volgen als hoofd van het Poro-genootschap. U weigerde hierop in te gaan omdat dit tegen uw geloof zou indruisen. Uw weigering werd echter op weinig enthousiasme onthaald, en men vertelde u dat u geen keuze had, en dat u zelfs gedwongen kon worden lid te worden van het Poro-genootschap. U voelde zich onder druk gezet, en toen u zelfs bedreigd werd met de dood, besloot u om de stad te verlaten en naar Makeni te gaan waar u onderdak vond bij een vriend op 20 juni 2012. U bleef uiteindelijk vijf dagen bij deze vriend. Op 25 juni 2012 vond deze vriend namelijk een krantenartikel in een lokale krant waarin uw naam vermeld werd en waarin melding werd gemaakt van uw vlucht voor de Poro-leden uit Lunsar. Eveneens stond in het artikel vermeld dat u zich waarschijnlijk in Makeni zou bevinden. Hierop besloot u naar Freetown te trekken waar u in eerste instantie op straat leefde in de hoop u op deze manier te kunnen verbergen. U vreesde immers dat ook uw zus u niet zou helpen en u zou aangeven aan uw familie in Lunsar. Op 8 juli 2012 besloot u uiteindelijk toch bij uw zus aan te kloppen voor hulp omdat u geen andere uitweg meer zag. Uw oudste zus besloot om u te helpen en contacteerde iemand die u het land uit zou kunnen helpen. Dezelfde dag, op 8 juli 2012, verliet u nog het land per vliegtuig met de hulp van de persoon die uw zus kende. De volgende dag kwam u aan in België waar u asiel aanvraag bij de bevoegde instanties op 10 juli 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten uit vrees gedood te worden door leden van het Poro-genootschap omdat u weigerde lid te worden van dit geheime genootschap en uw vader op te volgen als hoofd van dit genootschap (zie gehoorverslag CGVS, dd.20 december 2012, p.6-7), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst legt u erg vage verklaringen af over uw voorbestemming om lid van het geheime Poro-genootschap te worden en uw uiteindelijke weigering lid te worden van dit genootschap.

Zo geeft u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat uw vader overleden is op 3 juni 2012 en dat u, na de verplichte ceremonie en begrafenis volgens de Poro-rituelen, benaderd werd door enkele Poro-leden met de melding dat van u verwacht werd dat u uw vader zou opvolgen binnen het Poro-genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U verklaart verder dat u dit weigerde waarop men u uiteindelijk zelfs bedreigd zou hebben met de dood (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Hierop zou u besloten hebben Lunsar te verlaten en naar Makeni te gaan om bij een vriend onder te duiken (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Vooreerst dient hieromtrent opgemerkt te worden dat uw kennis wat betreft het beweerde langdurige lidmaatschap van uw vader van het Poro-genootschap erg beperkt is. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat uw vader al lang lid was van het genootschap voordat hij in juni 2012 overleden zou zijn, maar u heeft geen idee sinds wanneer hij lid was en of hij al dan niet gedwongen werd er lid van te worden of dat hij vrijwillig lid is geworden (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en p.11). Verder geeft u aan tijdens uw jeugd steeds op de hoogte te zijn geweest van het Poro-lidmaatschap van uw vader aangezien er een geheime kamer in jullie woning was en aangezien het algemeen geweten was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt welke rol of functie uw vader binnen het genootschap had, verklaart u dat hij aan het hoofd stond van het genootschap en dat hij in contact was met de duivel (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of hij nog een andere

specifieke functie had, en of dat hij een soort priester was, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt of uw vader steeds aan het hoofd van het genootschap heeft gestaan, of dat hij ook nog andere functies heeft vervuld, geeft u aan dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder verklaart u dat uw vader ooit wel eens zou hebben laten vallen dat u lid zou moeten worden van het Poro-genootschap, maar dat u hier nooit op antwoordde, dat u het ontweek, en dat uw vader nooit aangedrongen heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U geeft verder ook aan dat uw vader u nooit gevraagd of gezegd zou hebben dat u hem diende op te volgen als hoofd van het Poro-genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.10), en dat hij u het nooit met u had over zijn Poro-lidmaatschap en de bijhorende activiteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uit voorgaande verklaringen van uw persoon tijdens het gehoor kan afgeleid worden dat u voor het overlijden van uw vader blijkbaar zonder al te veel problemen een initiatie tot het Poro-genootschap kon vermijden wat enigszins vreemd is gezien uw latere verklaring tijdens het gehoor dat alle jongens binnen de familie – al uw neven – wel toegetreden waren tot het genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart ook dat uw oudere stiefbroer wel geïnitieerd was tot het Poro-genootschap en dat hij ook geacht werd uw vader op te volgen als 'Paramount Chief'. Het is bijgevolg vreemd te noemen dat uw vader niet meer aangedrongen zou hebben bij u om toe te treden tot het Poro-genootschap. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat jongeren in principe tijdens hun puberteit geïnitieerd worden tot het Poro-genootschap opdat ze een echte man zouden worden (zie landeninformatie, administratief dossier). Aangezien u op het tijdstip van het overlijden van uw vader reeds 20 jaar was, komt het niet overtuigend over dat uw vader niet eerder meer aangedrongen zou hebben op uw toetreding tot het Poro-genootschap, zeker in het licht van uw verklaring dat u geacht werd uw vader op te volgen als hoofd van dit genootschap. In deze is het ook vreemd te noemen dat uw vader het nooit met u gehad zou hebben over een eventuele opvolging zoals u verklaart tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Redelijkerwijze zou toch verwacht mogen worden dat hij in eerste instantie bij u zou aandringen lid te worden van het Poro-genootschap, en in tweede instantie dat hij u enigszins zou voorbereiden op een eventuele opvolging van zijn rol binnen het genootschap door uw persoon, indien u daadwerkelijk geacht werd uw vader op te volgen. De vaststelling, zoals af te leiden valt uit uw verklaringen tijdens het gehoor, dat uw vader bijna nooit met u sprak over zijn Poro-activiteiten, en dat hij u nooit rechtstreeks zou gezegd hebben dat u hem diende op te volgen, ondermijnen dan ook ernstig uw verklaringen dat u geacht werd uw vader op te volgen binnen het Poro-genootschap. Tot slot is het vreemd te noemen dat u enerzijds altijd geweten zou hebben dat u uw vader zou moeten opvolgen – niet omdat uw vader het u vertelde, maar omdat de traditie het zo wil, zoals u verklaart tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10) – maar dat u anderzijds nooit enige poging zou hebben ondernomen om toekomstige problemen te vermijden aangaande een verplichte opvolging aangezien u nooit de intentie heeft gehad om uw vader op te volgen binnen het genootschap. Uw uitleg hiervoor – namelijk dat uw vader onverwachts is gestorven – kan slechte ten dele als een verklaring beschouwd worden aangezien u toch reeds 20 jaar was op het ogenblik dat uw vader overleden zou zijn in juni 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het feit dat u blijkbaar voor de dood van uw vader nooit getracht zou hebben een toekomstige conflictsituatie te vermijden doet verdere twijfels rijzen betreffende uw asielrelaas in het algemeen. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat enerzijds uw kennis wat betreft het vermeende lidmaatschap van uw vader van het Poro-genootschap eerder beperkt genoemd kan worden, en dat u anderzijds een aantal niet overtuigende verklaringen aflegt tijdens het gehoor die de geloofwaardigheid van de vermeende opvolging van uw vader door uw persoon als hoofd van het geheime genootschap ondermijnt.

Verder kunnen nog enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende de door u aangehaalde vrees in uw land van herkomst ten opzichte van de Poro-leden die u bedreigd zouden hebben. Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat u benaderd, en nadien zelfs bedreigd werd, door Poro-leden uit uw stad van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Gevraagd of u de namen van leden kan geven die u bedreigden of die u benaderd hebben, antwoordt u eerst ontwijkend dat het leden van het Poro-genootschap waren; gevraagd wie deze leden dan waren, geeft u weer eenvoudigweg aan dat het leden zijn die slechte bedoelingen hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uiteindelijk kan u drie namen van drie beweerde vooraanstaande Poro-leden geven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder geeft u aan geen andere leden bij naam te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.11), wat toch vreemd is in het licht van uw bewering dat uw vader een geheime kamer had in jullie woning waar hij andere Poro-leden uitnodigde (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u hier op gewezen wordt tijdens het gehoor, antwoordt u nogal weinig overtuigend dat enkel de door u reeds vernoemde drie personen uitgenodigd werden door uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.11), van wie u bovendien de functies niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder wordt u tijdens het gehoor gevraagd wat uw vrees is of was ten opzichte van de Poro-leden waarop u antwoordt dat ze u zouden dwingen lid te worden, en dat ze u uiteindelijk zelfs bedreigden met de dood (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd hoe de Poro-

leden wisten dat u in Makeni bij een vriend verbleef, antwoordt u dat deze leden via bepaalde krachten door middel van een spiegel kunnen zien waar u zich ongeveer bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Vervolgens wordt u gevraagd of de leden dan ook konden zien dat u zich hierna in Freetown bevond, waarop u merkwaardig genoeg antwoordt van niet, maar u voegt eraan toe dat in Freetown het gerucht de ronde deed dat u geïnitieerd zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of u niet naar een andere plaats in Sierra Leone zou kunnen gaan waar u met rust zou worden gelaten, waarop u echter antwoordt dat u nergens veilig bent in Sierra Leone (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verduidelijkt deze verklaring door te stellen dat men u zou kunnen doden via zwarte magie, via een ritueel met een bepaalde spiegel, waarbij men u vanop afstand zou kunnen doden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd of u dan wel veilig kan zijn in het buitenland, verklaart u dat deze zwarte magie enkel kan worden toegepast op het Afrikaanse continent (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U geeft met andere woorden aan tijdens het gehoor dat u vrees gedood te worden door de Poro-leden uit uw geboortestad via zwarte magie. Hierbij dient ten eerste worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vrees gedood te worden via hekserij en zwarte magie louter gestoeld is op bijgeloof en hoegenaamd niet op objectieve gronden berust. Uiteraard dient begrip te worden opgebracht voor het geloof dat aan dergelijke praktijken wordt gehecht in bepaalde lokale Sierraleonense regio's, maar in het licht van de objectieve criteria van de Geneefse conventie, of bij de inschatting van het al dan niet aanwezig zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat dergelijke praktijken, zoals hekserij en zwarte magie, waarop uw vrees gestoeld is, bijgeloof betreft en objectieve gronden mist. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te stellen dat enerzijds uw verklaringen over de gebeurtenissen in juni 2012 waarbij u bedreigd zou zijn door enkele Poro-leden erg vaag en niet overtuigend zijn, en anderzijds dat uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst berust op bijgeloof en niet op objectieve elementen. In het kader van uw asielaanvraag dient immers een eventuele mogelijkheid tot intern vluchtalternatief aangehaald te worden in uw land van herkomst. Indien er geloof gehecht zou kunnen worden aan de door u ingeroepen problemen met leden van het Poro-genootschap, quod non – dient een zulk intern vluchtalternatief in rekening worden gebracht aangezien uw vermeende problemen veroorzaakt werden door particuliere leden van een geheim genootschap en niet door de Sierraleonense autoriteiten.

Tot slot legt u een geboorteakte neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit (zie administratief dossier). De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U legt verder een krantenartikel voor, dd. 25 juni 2012, waarin uw naam vermeld wordt als persoon die gezocht wordt door Poro-leden uit Lunsar aangezien u geacht werd uw overleden vader op te volgen (zie administratief dossier). Hierbij dient ten eerste opgemerkt te worden dat u geen documenten kan voorleggen waaruit onomstotelijk kan afgeleid worden dat u wel degelijk de vernoemde persoon in het betreffende artikel, A. K. (...), bent. In het door u voorgelegde artikel wordt ook vermeld dat reeds eerder dit jaar gepoogd werd de kinderen van de overleden PC A. K. (...) – uw beweerde vader –, die tot zijn dood 'chief priest and principal custodian' van het geheim genootschap was, te dwingen lid te worden van het Poro genootschap (zie administratief dossier). Het feit dat u deze gebeurtenissen niet vermeldde tijdens uw verschillende gehoren in het kader van uw asielprocedure doet verdere vragen rijzen bij het door u voorgelegde artikel. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de praktijk van 'brown envelopes' - i.e. corruptie en omkoping in journalistieke middens - in Sierra Leone gangbaar is, zodat niet kan uitgesloten worden dat dit artikel op verzoek en tegen betaling in de krant werd gepubliceerd. In ieder geval slagen de door u voorgelegde documenten er niet in de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 c), 48/5, 57/7bis en 57/7ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad wijst op het devolutieve karakter van het beroep. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Als feitenrechter, die een nieuwe beoordeling ten gronde maakt, hoeft de Raad niet op ieder argument van de verzoekende partij in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop zijn uitspraak is gesteund (RvS 4 april 2011, nr. 212.391).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker bijzonder weinig weet over de Porogenootschap waarvan zijn vader leider zou zijn. In zoverre het geheime karakter van de activiteiten van

het genootschap hiervoor een verklaring zou zijn weerlegt dit het volgend motief niet: *"Verder verklaart u dat uw vader ooit wel eens zou hebben laten vallen dat u lid zou moeten worden van het Poro-genootschap, maar dat u hier nooit op antwoordde, dat u het ontweek, en dat uw vader nooit aangedrongen heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U geeft verder ook aan dat uw vader u nooit gevraagd of gezegd zou hebben dat u hem diende op te volgen als hoofd van het Poro-genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.10), en dat hij u het nooit met u had over zijn Poro-lidmaatschap en de bijhorende activiteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uit voorgaande verklaringen van uw persoon tijdens het gehoor kan afgeleid worden dat u voor het overlijden van uw vader blijkbaar zonder al te veel problemen een initiatie tot het Poro-genootschap kon vermijden wat enigszins vreemd is gezien uw latere verklaring tijdens het gehoor dat alle jongens binnen de familie – al uw neven – wel toegetreden waren tot het genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart ook dat uw oudere stiefbroer wel geïnitieerd was tot het Poro-genootschap en dat hij ook geacht werd uw vader op te volgen als 'Paramount Chief'. Het is bijgevolg vreemd te noemen dat uw vader niet meer aangedrongen zou hebben bij u om toe te treden tot het Poro-genootschap. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat jongeren in principe tijdens hun puberteit geïnitieerd worden tot het Poro-genootschap opdat ze een echte man zouden worden (zie landeninformatie, administratief dossier). Aangezien u op het tijdstip van het overlijden van uw vader reeds 20 jaar was, komt het niet overtuigend over dat uw vader niet eerder meer aangedrongen zou hebben op uw toetreding tot het Poro-genootschap, zeker in het licht van uw verklaring dat u geacht werd uw vader op te volgen als hoofd van dit genootschap. In deze is het ook vreemd te noemen dat uw vader het nooit met u gehad zou hebben over een eventuele opvolging zoals u verklaart tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Redelijkerwijze zou toch verwacht mogen worden dat hij in eerste instantie bij u zou aandringen lid te worden van het Poro-genootschap, en in tweede instantie dat hij u enigszins zou voorbereiden op een eventuele opvolging van zijn rol binnen het genootschap door uw persoon, indien u daadwerkelijk geacht werd uw vader op te volgen. De vaststelling, zoals af te leiden valt uit uw verklaringen tijdens het gehoor, dat uw vader bijna nooit met u sprak over zijn Poro-activiteiten, en dat hij u nooit rechtstreeks zou gezegd hebben dat u hem diende op te volgen, ondermijnen dan ook ernstig uw verklaringen dat u geacht werd uw vader op te volgen binnen het Poro-genootschap."*

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat zijn vader er zich bij neergelegd had dat zijn zoon geen interesse had voor het Poro-gebeuren en als leider van de gemeenschap kon bepalen wie lid werd en verkoos zijn eigen zoon die een overtuigd christen was niet tegen zijn wil in te wijden stelt de Raad vast dat dit een niet overtuigende *a posteriori* uitleg is, die niet voorkomt in het gehoor.

Verzoeker heeft gesteld dat de Poro wilden dat hij zijn vader opvolgde, omdat zijn vader het zo wilde (gehoor, p. 6). Verzoeker heeft gesteld dat zijn vader verklaarde dat hij geïnitieerd zou worden, dat hij lid zou worden, maar zij er niets meer over en verzoeker bleef naar de kerk gaan (gehoor, p. 9).

Hieruit blijkt niet dat de vader van verzoeker *'verkoos zijn eigen zoon die een overtuigd christen was niet tegen zijn wil in te wijden'*. De verklaringen van verzoeker overtuigen niet.

De Raad stelt vast dat verzoeker ook bijzonder vaag was met betrekking tot de identiteit van Poro-leden die naar het huis van verzoeker en zijn vader kwamen. Terecht stelt de bestreden beslissing: *"Verder kunnen nog enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende de door u aangehaalde vrees in uw land van herkomst ten opzichte van de Poro-leden die u bedreigd zouden hebben. Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat u benaderd, en nadien zelfs bedreigd werd, door Poro-leden uit uw stad van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Gevraagd of u de namen van leden kan geven die u bedreigden of die u benaderd hebben, antwoordt u eerst ontwijkend dat het leden van het Poro-genootschap waren; gevraagd wie deze leden dan waren, geeft u weer eenvoudigweg aan dat het leden zijn die slechte bedoelingen hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uiteindelijk kan u drie namen van drie beweerde vooraanstaande Poro-leden geven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder geeft u aan geen andere leden bij naam te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.11), wat toch vreemd is in het licht van uw bewering dat uw vader een geheime kamer had in jullie woning waar hij andere Poro-leden uitnodigde (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u hier op gewezen wordt tijdens het gehoor, antwoordt u nogal weinig overtuigend dat enkel de door u reeds vernoemde drie personen uitgenodigd werden door uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.11) ..."*

Bij gebrek aan aannemelijkheid van de betrokkenheid van verzoeker en diens vader bij het Poro-genootschap zijn de motieven betreffende de zwarte magie en het binnenlands vluchtalternatief overtuigende motieven.

Wat het krantenartikel betreft wijst de Raad erop dat een origineel persartikel weliswaar het bewijs is dat een artikel met een bepaalde inhoud gepubliceerd werd, maar het is geen bewijs van de werkelijkheid

van de er in aangehaalde feiten. Dit stuk heeft geen bewijswaarde inzake de persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij.

De bestreden beslissing stelt terecht: *“U legt verder een krantenartikel voor, dd. 25 juni 2012, waarin uw naam vermeld wordt als persoon die gezocht wordt door Poro-leden uit Lunsar aangezien u geacht werd uw overleden vader op te volgen (zie administratief dossier). Hierbij dient ten eerste opgemerkt te worden dat u geen documenten kan voorleggen waaruit onomstotelijk kan afgeleid worden dat u wel degelijk de vernoemde persoon in het betreffende artikel, A. K. (...), bent. In het door u voorgelegde artikel wordt ook vermeld dat reeds eerder dit jaar gepoogd werd de kinderen van de overleden PC A. K. (...) – uw beweerde vader –, die tot zijn dood ‘chief priest and principal custodian’ van het geheim genootschap was, te dwingen lid te worden van het Poro genootschap (zie administratief dossier). Het feit dat u deze gebeurtenissen niet vermeldde tijdens uw verschillende gehoren in het kader van uw asielprocedure doet verdere vragen rijzen bij het door u voorgelegde artikel. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de praktijk van ‘brown envelopes’ - i.e. corruptie en omkoping in journalistieke middens - in Sierra Leone gangbaar is, zodat niet kan uitgesloten worden dat dit artikel op verzoek en tegen betaling in de krant werd gepubliceerd.”*

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er verder op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde geboorteakte stelt de bestreden beslissing: *“De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.”* De Raad schaaft zich achter dit motief.

De verzoekende partij heeft haar asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS